

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/343/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115218609
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2115218609.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Jozefom Šulekom v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., IČO 34 127 798, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, právne zastúpený: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., IČO 36 866 598, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, proti žalovanému: F. S. O., nar. XX-XX-XXXX, bytom I. U. XXXX/X, XXX XX Y., o zaplatenie 2.847,63 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému voči žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23.07.2015 domáhal zaplatenia sumy 2.847,63 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.470,66 eur od 26.09.2014 a spolu s úrokom z úveru vo výške 11,35 % ročne zo sumy 2.470,66 eur od 26.09.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania z titulu nezaplateného úveru.

2. Súd žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 8C/343/2015-34 zo dňa 19.10.2015, ktorý bol uznesením č.k. 8C/343/2015-51 zo dňa 09.09.2016 zrušený z dôvodu, že ho nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk. Súd žalovaného vyzval na vyjadrenie k žalobe postupom podľa § 116 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z., a to zverejnením žaloby na úradnej tabuli a webovej stránke súdu.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s žalobným návrhom č.l. 1-4, zmluvou o kontokorentnom úvere č.l. 7-8, oznámením o postúpení pohľadávky č.l. 9, všeobecnými obchodnými podmienkami č.l. 10-27, a 90-116, vyjadrením žalobcu č.l. 31-32, oznámením SLSP, vyjadrením žalobcu č.l. 73-75, 82-85, prehľadom pohybov na účte č.l. 89, emailovou komunikáciou medzi SLSP, a žalobcom, ako aj vyjadrením žalobcu na pojednávaní a celým obsahom spisového materiálu, pričom zistil nasledovný stav.

4. Žalobca v žalobe uviedol, že právny predchodca SLSP, a.s., poskytol žalovanému na základe zmluvy č. 0045311484/1/1 zo dňa 18.08.2004 kontokorentný úver, do výšky úverového rámca 1.892,05 eur (57.000,- Sk) s premenlivou ročnou úrokovou sadzbou 11,35 % a konečnou splatnosťou 17.08.2005. Dobu konečnej splatnosti úveru žalobca v zmysle článku III. bodu 1. Zmluvy predlžoval vždy o dobu jedného roka. Z dôvodu porušovania zmluvne dohodnutých podmienok, právny predchodca žalobcu zrušil žalovanému možnosť čerpania úverového rámca. Dňa 25.09.2014 postúpila SLSP, a.s., pohľadávku na žalobcu, pričom oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 07.10.2014 upovedomila SLSP, a.s., žalovaného o postúpení pohľadávky. Ku dňu postúpenia pohľadávky táto bola vo výške

2.847,63 eur a pozostávala z istiny vo výške 2.470,66 eur a príslušenstva vo výške 376,97 eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky neuhradil žalobcovi žiadnu sumu.

5. Podľa § 295 zákona č. 160/2015 Z.z., súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

6. Žalobca predložil súdu prehľad splácania úveru (resp. spôsob tvorby pohľadávky od poskytnutia úveru do jeho postúpenia).

7. Predmetom konania je požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 2.847,63 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % počítaným zo sumy 2.470,66 eur za obdobie od 26.09.2014 do zaplatenia a s úrokom z úveru vo výške 11,35 % počítaným zo sumy 2.470,66 eur od 26.09.2014 do zaplatenia.

8. Súd prejednávajúcu vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov:

9. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

10. Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

11. Podľa ustanovenia § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

12. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

14. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

16. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

17. Podľa § 23a ods. 1 zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje..

18. Podľa § 23a ods. 2 zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, Typová zmluva nesmie obsahovať a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

19. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

20. Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

21. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

22. Podľa ustanovenia § 52 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

24. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

25. Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné

26. Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

27. Podľa ustanovenia 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

28. Podľa ustanovenia 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

29. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávkou zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávkou; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

32. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo po prvý raz vykonať.

33. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

34. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

35. Dňa 18.08.2004 bola medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva o kontokorentnom úvere. Podľa názoru súdu predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a to s poukazom na ustanovenia zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2 a citovaných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj vzhľadom na ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, nakoľko z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti právneho predchodcu navrhovateľa je okrem iného poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaný v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. V prvom rade sa súd zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu, ktorou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej

(existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009), a to aj po zmene procesných predpisov po 01.07.2016.

37. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu, cedenta) vstúpi nový veriteľ (postupník, cesionár) na základe zmluvy uzavretej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri postúpení pohľadávky nie je účelom zmena obsahu postúpenej pohľadávky, ale zmena v osobe veriteľa. Postúpením pohľadávky sa dlžníkovo postavenie nemení, najmä sa nemôže zhoršiť jeho právne postavenie.

38. Žalobca - nebankový subjekt uzavrel dňa 25.09.2014 Zmluvu o postúpení pohľadávok s právnym predchodcom - bankou. V zmysle § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách môže banka, teda postupca, postúpiť svoju pohľadávku voči klientovi, teda odporcovi, ak je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj napriek písomnej výzve banky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. V konaní nebolo preukázané, že by právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej pred postúpením pohľadávky. Žalobca nepreukázal doručenie výzvy právnym predchodcom na zaplatenie úveru právnym predchodcom žalobcu, ktorá by bola realizovaná v čase po vypovedaní zmluvy a 90 dní pred postúpením pohľadávky. Žalobca na pojednávaní dňa 02.05.2017 predložil emailovú komunikáciu medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu, podľa ktorej bola realizovaná výzva v 03/2008 na žalovaného na zaplatenie pohľadávky. Súčasťou komunikácie je aj konštatovanie, že výzvou žalobca (jeho právny predchodca nedisponuje). Súd vo vzťahu k argumentácii žalobcu, že v rámci Všeobecných zmluvných podmienok v bode 19.16 bolo dohodnuté, že banka môže postúpiť svoju pohľadávku bez ďalšieho kedykoľvek..., konštatuje, že túto zmluvnú podmienku vyhodnotil ako neprijateľnú a teda neplatnú pre rozpor so zákonom, resp. jeho obchádzanie. Spotrebiteľ nemal žiadnu možnosť ovplyvniť formulárové znenie zmluvy, a už vôbec nie Všeobecné obchodné podmienky SLSP, a.s., ktoré boli nastavené tak, že spotrebiteľ sa prakticky vopred vzdal svojich práv v prospech SLSP, a.s., čo je podľa názoru súdu neprijateľné aj vzhľadom na § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka. Súd na neplatnú neprijateľnú podmienku neprihliadol, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Ďalej vo vzťahu k argumentácii žalobcu, že skutkové tvrdenia ohľadne postúpenia pohľadávky sú nesporné medzi účastníkmi, konštatuje, že nespornosť skutkových tvrdení nemôže založiť hmotnoprávnu aktívnu legitimáciu, ktorou žalobca nedisponuje, nakoľko ide procesnoprávny inštitút. Súčasne súd je v súlade s ustanoveniami zákona č. 160/2015 Z.z. (§295) môže vykonať dokazovanie, ktoré účastníci nenavrhlí, a ktoré je potrebné pre rozhodnutie vo veci. Rovnako súd podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. môže vyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú bez návrhu. Súd konštatuje, že nakoľko ide o spor právneho nástupcu nie je dôvod na vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky.

39. Vychádzajúc z uvedených skutočností tak dospel súd k záveru, že neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky z dôvodu, že žalobca nepreukázal pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky doručenie výzvy žalovanému na úhradu dlhu z povoleného prečerpania. Takže súd dospel k záveru, že nebola platne postúpená pohľadávka v tomto konaní, preto žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. Súd súčasne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave 9Co/156/2015 zo dňa 12.04.2016 a 24Co/716/2015 zo dňa 08.06.2016, ktorý zaujal rovnaký právny záver v obdobnej veci. Súd vo vzťahu k argumentácii žalobcu, že v rámci Všeobecných zmluvných podmienok v bode 19.16 bolo dohodnuté, že banka môže postúpiť svoju pohľadávku bez ďalšieho kedykoľvek, konštatuje, že túto zmluvnú podmienku vyhodnotil ako neprijateľnú a teda neplatnú pre rozpor so zákonom, resp. jeho obchádzanie. Spotrebiteľ nemal žiadnu možnosť ovplyvniť formulárové znenie zmluvy, a už vôbec nie Všeobecné obchodné podmienky SLSP, a.s., ktoré boli nastavené tak, že spotrebiteľ sa prakticky vopred vzdal svojich práv v prospech SLSP, a.s., čo je podľa názoru súdu neprijateľné aj vzhľadom na § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka.

40. Súd ďalej konštatuje, že prípadnému priznaniu celého nároku žalobcu (aj keby bolo dospené k záveru, že žalobca má aktívnu legitimáciu, aj keď súd dospel k inému záveru) ďalej bráni ďalšia nasledovná skutočnosť. Žalobca odvíja svoj nárok od zmluvy o kontokorentnom úvere a doručenia výzvy na zaplatenia omeškaného úveru v roku 2008. Ak by súd vyhodnotil plnenie z povoleného prečerpania,

na ktorého plnenie bola žalovaný právny predchodcom riadne vyzvaný - podľa tvrdenej výzvy v roku 2008, tak v tom prípade, je žalovaný v omeškaní od roku 2008. Súd by v danom prípade bol povinný aplikovať § 5b zákona č. 250/2007 Z.z.. v zmysle, ktorého je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku. Nárok na plnenie v tomto prípade sa premlčuje v trojročnej všeobecnej lehote podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd súčasne konštatuje, že aj pri použití Obchodného zákonníka by nárok žalobcu bol premlčaný. V prejednávanom prípade by mal (ak by bola daná aktívna vecná legitímácia) nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Pre začiatok plynutia trojročnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa žalovaný pov výzve dostal do omeškania, čo bolo v roku 2008. Trojročná objektívna premlčacia doba tak začala plynúť najneskôr v apríly 2008 a uplynula najneskôr v apríly 2011 (pri použití Obchodného zákonníka v apríly 2012). Keďže žalobca podal na súde žalobu až dňa 23.07.2015, uplatnil nárok až po uplynutí trojročnej (resp. štvorročnej) premlčacej doby. Súd vzhľadom na uvedené žalobu by v celom rozsahu zamietol, ako nedôvodnú, keďže premlčaním istiny dochádza aj k premlčaniu príslušenstva.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa ČL. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

44. Podľa ČL. 4 ods. 2 CSP, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

45. Podľa ČL. 17 CSP, Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

46. O náhrade trov konania by prichádzalo do úvahy rozhodnúť podľa vyššie uvedených citovaných zákonných ustanovení tak, že nárok na ich náhradu má žalovaný ako účastník plne úspešný v konaní - žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu. Súd by teda mal rozhodnúť tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej by súd samostatným rozhodnutím mal rozhodnúť o výške trov, pričom z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že rozhodnutie bude znížiť, žalobca je povinný zaplatiť žalovanej 0,- eur, nakoľko týmto v konaní žiadne trovy nevznikli. Vzhľadom na uvedené súd v súlade so zásadami uvedenými v ČL.17 CSP rozhodol podľa ČL. 4 ods. 2 tak, že náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava ku Krajskému súdu v Trnave.

V odvolaní je potrebné uviesť: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané. Ďalej je potrebné označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolaie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.